

Roald Dahl CHARLIE'NİN ÇİKOLATA FABRİKASI

Çeviren: Celâl Üster

Resimleyen: Quentin Blake

76. basım

Roald Dahl
CHARLIE'NİN
ÇİKOLATA FABRİKASI

Çeviren: Celâl Üster ■ Resimleyen: Quentin Blake

ROALD
DAHL

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Leyla Nebioğlu
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 1989

76. Basım: 20.000 adet, Şubat 2024

ISBN 978-975-510-098-2

Charlie and The Chocolate Factory, Roald Dahl

© Roald Dahl, Nominee Limited, 1964

Resimler: © Quentin Blake, 1995

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 1997

Bu eserin Türkçe yayın hakları

AnatoliaLit Telif ve Tercümanlık Hizmetleri

Tic. Ltd. Şti. aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk.
No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

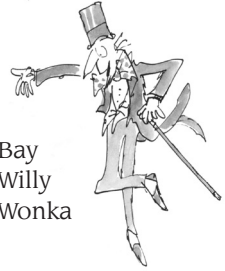
Roald Dahl bir casus, savaş pilotu, okolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucitti. Bunların yanı sıra, *Charlie'nin okolata Fabrikası*, *Matilda*, *Koca Sevimli Dev* ve daha pek çok harikulade kitabın yazarıydı. Dahl, dünyanın bir numaralı hikye anlatıcısı unvanını hl koruyor.

BU KİTAPTA TANIŞACAKLARINIZ

Charlie
Bucket

Bay
Willy
Wonka

Augustus
Gloop

Veruca
Salt

Mike
Teavee

Violet
Beauregarde

Umpa
Lumpalar

Roald Dahl

1916'da Galler'in Llandaff kentinde doğdu. 1932'de İngiltere'nin tanınmış özel okullarından birini bitirdikten sonra, üniversiteye gitmek yerine Kanada'daki Newfoundland'e yapılan bir keşif yolculuğuna katıldı. II. Dünya Savaşı sırasında tanıştığı romancı C.S. Forester'ın özendirmesiyle, orduda çalıştığı yıllarda başından geçen olayları yazmaya başladı. İlk kitabı, Walt Disney için yazdığı, sonradan sinemaya da uyarlanan *Gremlins* oldu. Kuralları hiçe sayan; ama zekice yazılmış çocuk kitapları ve büyüklere yönelik korku öyküleriyle çok sevilen bir yazar olan Dahl, 1990'da Oxford'da öldü.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

BAY VE BAYAN KIL
BÜYÜLÜ PARMAK
CADILAR
CHARLIE'NİN BÜYÜK
CAM ASANSÖRÜ
DEV ŞEFTALİ
DÜNYA ŞAMPİYONU DANNY
GEORGE'UN HARİKA İLACI
KAPLUMBAĞA
KOCA SEVİMLİ DEV
KÜÇÜK ADAM BÜYÜRKEN
MATILDA
TEK BAŞINA
YAMAN TİLKİ
ZÜRAFA, PELİ VE BEN

CHARLIE'NİN ÇİKOLATA FABRİKASI

İçindekiler

- Karşınızda Charlie, 11
Bay Willy Wonka'nın Fabrikası, 19
Bay Wonka ile Hint Prensi, 25
Esrarengiz İşçiler, 29
Altın Biletler, 34
İlk İki Talihli, 37
Charlie'nin Doğum Günü, 45
İki Altın Bilet Daha Sahiplerini Buluyor, 49
Joe Dede Kumar Oynuyor, 55
Aile Bir Lokma Ekmeğe Muhtaç, 59
Mucize, 65
Altın Bilet'te Ne Yazıyordu?, 71
Büyük Gün Geliyor, 79
Bay Willy Wonka, 83
Çikolata Odası, 91
Umpa Lumpalar, 97
Augustus Gloop Borunun İçine Kaçıyor, 101
Çikolata Irmağında, 111
Buluş Odası Erimez Tükenmez Bonbonlar ve Kılı
Karamelalar, 119
Kocaman Çiklet Makinesi, 125
Elveda Violet, 129

Geçitte, 139

Yuvarlak Görünen Kare Şekerler, 145

Veruca Ceviz Odasında, 149

Büyük Cam Asansör, 161

Tele-Çikolata Odası, 169

Mike Teavee Televizyonla Gönderiliyor, 175

Bir Tek Charlie Kalıyor, 189

Öteki Çocuklar Evlerine Dönüyorlar, 195

Charlie'nin Çikolata Fabrikası, 199

Teo'ya..

Bu kitaptaki beş çocuk:

AUGUSTUS GLOOP

Açgözlü bir oğlan

VERUCA SALT

Annesiyle babasının şımarttığı bir kız

VIOLET BEAUREGARDE

Sabahtan akşama kadar

cak cak çiklet çiğneyen bir kız

MIKE TEAVEE

Televizyon izlemekten başka bir şey yapmayan bir oğlan

ve

CHARLIE BUCKET

Kahramanımız

Karşınızda Charlie

Şu gördüğünüz iki ihtiyar, Bay Bucket'ın annesiyle babası: Josephine Nine'yle Joe Dede.

Bu iki ihtiyar da, Bayan Bucket'ın annesiyle babası: Georgina Nine'yle George Dede.

Bu Bay Bucket. Bu da Bayan Bucket.
Bay Bucket'la Bayan Bucket'ın küçük bir oğulları
var. Adı, Charlie Bucket.

İşte Charlie.

Merhaba Charlie. Nasılsın bakalım? Nasıl gidiyor? Bakın, sizinle tanıştığına ne kadar sevindi.

Altı yetişkin (siz yine de bir sayın isterseniz), bir de küçük Charlie Bucket'tan oluşan bu aile koca kent'in kıyısında bir yerde, küçücük bir ahşap kulübede yaşıyordu.

Derme çatma eve zor sığıyorlardı, onca insanın bunca küçük bir evde yaşaması hiç de kolay değildi.

Topu topu iki odası olan evde bir tek yatak vardı. Yatak, çok güçsüz ve bitkin oldukları için yaşlılara verilmişti. O kadar düşküdüler ki yataktan çıktıkları görülmemişti.

Yatağın bir ucunda Joe Dede'yle Josephine Nine yatardı, öbür ucunda da George Dede'yle Georgina Nine.

Bay Bucket ve Bayan Bucket ile küçük Charlie'ye gelince, onlar öteki odada, yere serdikleri döşeklerde yatarlardı.

Yazları o kadar kötü sayılmazdı ama kış bastırımı evin içinde sabaha kadar dondurucu yeller eser, bütün gece tir tir titrerlerdi.

Bırakın daha iyi bir ev almayı, ikinci bir yatak alacak kadar bile paraları yoktu. O kadar yoksuldular.

Ailenin tek çalışanı, Bay Bucket'tı. Bir diş macunu fabrikasında çalışıyordu. Sabahtan akşama kadar bir sıranın üstünde oturur, dolu tüplerin tepelerine minik kapaklar takardı. Ama diş macunu tüplerine kapak takan bir adama ne kadar para verirler ki. Zavallı Bay Bucket ne kadar sıkı çalışırsa çalışsın, tüp kapaklarını ne kadar hızlı takarsa taksın, kazandığı para o kadar büyük bir ailenin ihtiyaçlarının yarısını bile karşılamazdı. Cebine, herkese yeterince yiyecek alacak kadar bile para girmezdi. Kazandığı, kahvaltıda ekmek ve margarine, öğle yemeğinde haşlanmış patates ve lahanaya, akşam yemeğinde de lahana çorbasına yeterdi ancak. Pazarları biraz daha iyiydi. Yine aynı yemekleri yeseler de pazar günlerini dört gözle beklerlerdi çünkü herkese birer tabak fazla düşerdi.

Bucketların açlıktan öldükleri söylenemezdi, ama hepsinin –Charlie'nin dedeleriyle ninelerinin, annesiyle babasının, hele küçük Charlie'nin kendisinin–

bütün gün açlık başlarına vurur, mideleri ezim ezim ezilirdi.

En çok da Charlie'nin içi kıyılırdı. Annesiyle babası çoğu zaman kendi paylarına düşeni ona bıraksalar da büyüme çağındaki bir çocuk için yeterli değildi bu. Charlie hep lahanadan, lahana çorbasından daha doyurucu, daha lezzetli yemeklerin özlemini çekerti. Ama canının en çok istediğı şey ÇİKOLATA'ydı.

Sabahları yürüyerek okula giderken dükkânların vitrinlerindeki dizi dizi çikolataları görür, burnunu cama dayayıp içi giderek seyre dalardı onları. Öteki çocukların ikide bir ceplerinden çıkardıkları güzelim çikolataları hapır hupur gövdeye indirdiklerini görmek, Charlie için *işkenceden farksızdı*.

Charlie Bucket, çikolatayı yılda bir kez, doğum gününde tadardı. Ailede herkes doğum günü için para biriktirir, o büyük gün geldiğinde Charlie'ye küçük bir parça çikolata armağan edilirdi. Charlie o muhteşem doğum günü sabahlarını ipe çeker, eline tutuşturulan çikolata parçasını yanından hiç ayırmadığı küçük tahta kutuya büyük bir özenle yerleştirir, som altından bir hazineymiş gibi saklardı. Birkaç gün elini sürmeye kıyamaz, bakmakla yetinirdi. En sonunda dayanamayıp çikolatanın kâğıdını bir kenarından sıyırıp açar, o nefis tadı diline yavaş yavaş yayılsın diye ucundan *minicik* bir parça koparıp ağzına atardı. Ertesi gün bir minik parça daha koparır, günlerce böyle

sürer giderdi. Böylece, ufacık doğum günü çikolata-sıyla bir aydan fazla idare ederdi Charlie.

Ama çikolata delisi küçük Charlie'ye en çok neyin acı verdiğini size henüz söylemedim. Ona dükkânla-rın vitrinlerindeki dizi dizi çikolataları seyretmekten ya da öteki çocukların güzelim çikolataları hapır hu-pur gövdeye indirdiklerini görmekten daha büyük acı veren şeyden daha söz etmedim. Charlie için akla ha-yale sığmayacak kadar büyük bir işkence olan şey neydi biliyor musunuz?

Kentte, Charlie'nin oturduğu evden görülebilen bir yerde KOSKOCAMAN BİR ÇİKOLATA FABRİKASI vardı!

Aklınız alıyor mu?

Hem o bildiğiniz kocaman çikolata fabrikaların-dan da değildi bu fabrika. Dünyanın en büyük, en ünlü çikolata fabrikasıydı! Adına WONKA'NIN FABRİ-KASI diyorlardı. Sahibi Bay Willy Wonka'ydı. Kimse ondan daha güzel çikolata yapamazdı. Üstelik göz kamaştırıcı, görkemli bir yerdi burası! İçeriye koskoca demir kapılardan giriliyordu, yüksek duvarlarla çevri-liydi, bacalarından dumanlar yükseliyor, ta içerlerden tuhaf cızırtılar geliyordu.

Küçük Charlie Bucket, sabah okula giderken, akşam okuldan dönerken günde iki kez fabrikanın kapılarının önünden geçerci. Her geçişinde adımla-rını yavaşlatır, burnunu havaya kaldırır, çikolataların

çevreyi saran muhteşem kokusunu derin derin içine çekerdi.

Bu kokuya bayılırdı Charlie, kendinden geçerdı!

Fabrikaya girmek, içerdeki şenliđi görmek için neler vermezdi ki!

Bay Willy Wonka'nın Fabrikası

Charlie, akşamları suya tirit lahana çorbasını içtikten sonra mutlaka dedeleriyle ninelerinin yattığı odaya uğrar, onların anlattıkları hikâyeleri can kulağıyla dinledikten sonra da iyi geceler dileyip yatmaya giderdi.

İhtiyarların hepsi de doksanın üstündeydi. Elleri, yüzleri kuru erikler gibi buruşmuş, bir deri bir kemik kalmıştı. Gün boyunca başlarını sıcak tutmak için takkelerini çıkarmadan yatağın içinde birbirlerine sokulup yatarlar, Charlie odalarına gelinceye kadar uyuklayıp dururlardı. Ama kapının açıldığını ve Charlie'nin, "İyi akşamlar, Joe Dede ve Josephine Nine; iyi akşamlar, George Dede ve Georgina Nine," dediğini duymayagörsünler, dördü birden yatağın içinde dikiliverirdi. Sevinçten öyle güzel gülümserlerdi ki yaşlı, buruşuk yüzleri mutlulukla aydınlanırdı. Baş-

larlardı anlatmaya. Bu küçük çocuğa âşıktılar. Charlie hayatlarının biricik ışığıydı, akşama kadar yolunu gözlerlerdi. Çoğu zaman Charlie'nin annesiyle babası da gelir, kapının orada durur, ihtiyarların anlattıkları hikâyeleri dinlerlerdi. Böylece, ihtiyarların odası her akşam yarım saat kadar şenlenir, düğün yerine dönerdi; ne açlık kalırdı ne yoksulluk, tüm yoksunluklar unutulurdu.

Charlie bir akşam yine ihtiyarların odasına girdi, "Wonka'nın ikolata Fabrikası'nın dünyanın en büyük çikolata fabrikası olduğu *gerçekten* doğru mu?" diye sordu.

Dördü birden, "*Doğru mu?*" diye bağırdılar. "Elbette doğru! Ne demek yani, *yoksa bilmiyor muydun?* Öbürlerinin en az elli katıdır!"

“Peki, Bay Willy Wonka dünyanın en usta çikolacısı mı?”

Joe Dede, yattığı yerden doğrularak, “Canım oğlum,” dedi, “Bay Willy Wonka gelmiş geçmiş çikolacıların *en müthişi*, en yamanıdır, onun çikolatalarına kimse akıl sır erdiremez! *Bunu bilmeyen yoktur!*”

“Ünlü olduğumu biliyordum, Joe Dede. Ne kadar usta olduğumu da duymuştum...”

Yaşlı adam, “*Usta ne kelime!*” diye bağırdı. “Usta hafif kalır! Gerçek bir çikolata sihirbazıdır Willy Wonka! Çikolatayla mucizeler yaratır! Yalanım varsa söyleyin, canlarım!”

Öbürleri başlarını usulca sallayarak onayladılar: “Yalanın yok, *tamamen* doğrusun. Hem de dosdoğrusun.”

Bunun üzerine Joe Dede, Charlie'ye döndü, "Ne yani," dedi, "Bay Willy Wonka'nın fabrikasını *hiç anlatmadım mı* ben sana?"

Küçük Charlie, "Hayır, hiç anlatmadın," diye karşılık verdi.

"Bak sen şu işe! Nasıl olmuş da anlatmamışım!"

"O zaman şimdi anlat, Joe Dede, lütfen."

"Tamam, yavrucuğum, anlatacağım. Şöyle yanıtma otur da güzel güzel dinle bakalım."

Joe Dede en yaşlılarıydı. Tam doksan altı buçuk yaşındaydı, daha ne olsun. Tüm yaşlılar gibi sevecen ve kırılığandı, bütün gün nerdeyse hiç konuşmazdı. Ama akşamları, sevgili torunu Charlie odaya girdi mi, sihirli bir değnek değmişçesine gençleşiverirdi. Bitkinliğinden eser kalmaz, bir delikanlı gibi kabına sığmaz, aşka gelirdi.

Joe Dede, "Bay Willy Wonka müthiş bir adamdır!" diye anlatmaya başladı. "Öyle lezzetli, öyle nefis çikolatalar yapmıştır ki tek mil çikolata fabrikaları bir araya gelse o kadar güzelini yapamaz!"

Josephine Nine, "Yerden göğe kadar hakkın var!" diye bağırdı. "Üstelik o çikolataları *dünyanın dört bir yanına* gönderiyor! Öyle değil mi, Joe Dede?"

"Öyle, bir tanem, öyle. Dahası var, yeryüzünün tüm hükümdarları, tüm başkanları onun çikolatalarını yerler. Hem yalnız çikolata mı yaptığını sanıyorsunuz! Yok canım, yok efendim! Bay Willy Wonka'nın

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Roald Dahl

CHARLIE'NİN

ÇİKOLATA FABRİKASI

Charlie'nin çocukları heyecanlandıran,
büyükleri gülümseten öyküsü

Charlie; annesi, babası, iki ninesi ve iki dedesiyle, büyük bir kentin bitiminde, küçük bir tahta barakada yaşamaktadır. Yoksuldurlar. Charlie çikolotaya bayılır, ama alacak parası yoktur. Biriktirilen parayla, yılda bir kez, küçük bir çikolata girer evlerine. Bu büyük kentte, Charlie'lerin evinden bile görülen, kocaman bir çikolata fabrikası vardır; dünyanın en ünlü çikolatalarını üretir.

Günlerden bir gün, fabrikanın sahibi Bay Wonka, imparatorluğunu devredeceği bir varis seçmek için yarışma düzenlediğini açıklar; Charlie de adaylardan biridir...

Yardımcı çalışmalarımızla ilgili ayrıntılı bilgi için roalddahl.com'u ziyaret edebilirsiniz.